

[Kristen Amby.]

til dette lovforslags fremme. Jeg er modstander ikke blot af at ophæve hastighedsgrænsen, jeg er også modstander af at forøge den lovlige hastighed fra 60 til 80 km.

Man har tilladt sig — det gjorde bl. a. den ærede ordfører — at drage sammenligning med forholdene i England og henvise til, at man i England hverken tænker på det ene eller det andet, men det er det dårligste argument, der overhovedet kan bruges, fordi England formentlig er et af de lande, i hvert fald så langt min erfaring rækker, der har den bedste færdselskultur, hvor praktisk taget alle bilisterne kører uhyre hensynsfuldt overfor hinanden. Her i Danmark er i alt fald for manges vedkommende lige det modsatte tilfældet, så et sådant argument gælder ikke.

Det forekommer mig nu også bagvendt at begrunde tilladeligheden af højere hastighed med for det første, at den nugældende hastighedsgrænse ikke bliver overholdt, for det andet, at vi har en dårlig færdselskultur. Som om den dårlige færdselskultur pludselig skulle blive en god færdselskultur, fordi man nu giver hastigheden fri. Nu har man — det indrømmer jeg — et meget skrøbeligt og måske også ufuldkomment middel til at ramme de trafikanter i færdsel —, der ikke overholder færdselsloven, men man har dog et middel. Det lyder så kønt, når det siges i det foreliggende lovforslag, at der ikke må køres på anden måde, end det er forsvarligt. Ja, den paragraf tror jeg også jeg uden juridisk hjælp kunne have skrevet, og det er vist en paragraf, hvis formål alle kan være smukt enige om; men hvordan i alverden er det til at afgøre, efter at ulykken er sket, om der er kørt forsvarligt eller ej, når der overhovedet ikke er et objektivt kriterium for forsvarlighed eller ikke-forsvarlighed?

Jeg synes, at alle de argumenter, der her er anvendt af tilhængere af fuldt stop og også af tilhængerne af en begrænset, om end højere hastighed, i virkeligheden er argumenter for ikke at ændre færdselsloven. Imod dette taler endvidere det argument, at vore veje ikke egner sig dertil, vi har jo praktisk taget ikke een façadeløs vej. Vor hovedfærdselsåre gennem Sjælland egner sig ikke til hurtigere kørsel end gennemsnitlig 60 km i timen, ingenlunde — jeg har også kørt bil i mange år. Iøvrigt er det min erfaring, at al den flyven af sted også betyder, at man må bremse op mange andre steder. En ro-

ligere og langsommere fart gør, at man kommer lige så hurtigt af sted som den, der flyver af sted, og som skal bremse op over en kortere strækning, og det skal man på Sjælland hvert øjeblik. Hvis man skal køre forsvarligt gennem bebygget område, så er det ikke nok at bremse op til 60 km, så må man meget længere ned med hastigheden.

Dernæst er der et problem, som andre har været inde på, og som jeg ikke skal spille mange ord på, nemlig at der også er andre trafikanter, der har ret til færdsel på vejene, indtil alle vejene bliver façadeløse motorveje. Der er også fodgængere endnu, skønt guderne skal vide, at de ikke har megen ret i trafikken på landevejene. I hvert fald er der ikke megen fornøjelse ved at være fodgænger, og det bliver endnu mindre fornøjeligt, når det selv på sidevejene bliver anset for at være forsvarligt at sætte hastigheden op til 80-100-120 km, eller hvad ved jeg. Jeg gad også nok vide, om ikke det er tilladt for almindelige mennesker at gå på landevejene endnu; det vil jeg gerne have et svar på af den højtærede justitsminister. Nu spørger jeg: Hvis en bil kører med 120 km fart på en landevej, hvor det iøvrigt måtte være fuldt forsvarligt, trafikmæssigt set, d. v. s. der er ingen sideveje og god oversigt, og der går nogle mennesker i vejssiden, som de skal, og bilen så punkterer, er de mennesker så ikke ødelagt? Jo, det ved man da godt. Usikkerhedsmomentet stiger ikke bare proportionalt, men meget mere med fartens forøgelse.

Jeg indrømmer, at det er uhyre reaktionært og gammeldags og bagvendt, alt det, jeg her siger, men jeg kan nu ikke komme væk fra, at i dette lille land, der først og fremmest er et øland — vi har ganske vist et hovedland, der har en vis mere betydelig størrelse på nogle hundrede kilometer —, er der såmænd ingen grund til at bekymre sig så meget om, at farten forøges. Det, man først og fremmest skulle bekymre sig om, var at tilvejebringe den færdselskultur, alle synes at beklage vi ikke har. Jeg finder, det er en dårlig præmie at give de kørende, at den forøgede hastighed nu skal legaliseres, selvom man skal sætte så mange andre kauteler ind. Jeg har også svært ved at forstå, at der for visse vogne skal gælde en bestemt kørehastighed — det ræmses oven i købet op, nogle må køre 30 km, andre 60 km o. s. v. —, medens de store, tunge personvogne til en vis grænse gerne